

съ затворени очи, до стената. Жената хвана ржката му съ тънкитѣ си прѣсти и го поведе по стѣпалата за горния етажъ.

Отъ този мигъ всичко се превърна въ полусънъ — полудействителностъ, приплетени и неотдѣлими. Той усѣщаше подъ нозетѣ си разглобенитѣ дъски на стѣлбата, чу единъ часовникъ, който изби мелодично, и му спомни веднага голѣмия часовникъ въ трапезарията у тѣхъ, закаченъ на стената, точно срещу неговото мѣсто, видѣ дълъгъ коридоръ съ голѣмо огледало и нѣколко врати. Но всичко това бѣше една нова, досущъ непозната действителностъ, въ която той самия бѣ съвсемъ другъ, изпълненъ съ множество размърдани, горещи и грѣховни помисли, единъ обширенъ свѣтъ, въ който той бѣ едничѣкъ господарь — дързѣкъ, прѣстѣпенъ и безотговоренъ. Никога до днесъ той не бѣ изпитвалъ това чувство на пълна свобода, и тая жажда да стигне до края, до дѣното, до всичкитѣ граници на това нечисто освобождение.

Жената разтвори една врата. Влѣзоха въ голѣма затоплена стая. Подъ високия потонъ свѣтна лампа въ закритъ розовъ